

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง คุณสมบัติอื่นของผู้ที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย

ตามมาตรา ๑๘/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่นายทะเบียนผู้รับแจ้งไม่อาจพิสูจน์สถานะการเกิดและสัญชาติ และได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติและเอกสารแสดงตนหรือบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้เป็นผู้มีสัญชาติไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลที่จะได้รับสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๘/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะต้องมีความสมบูรณ์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเด็กไร้เดียงสาที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง หรือเด็กเร่ร่อน เด็กที่ไม่ปรากฏบุพการีหรือบุพการีทอดทิ้ง ซึ่งอยู่ในการอุปการะของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนที่จดทะเบียนตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็ก หรือเป็นบุคคลที่เคยอยู่ในการอุปการะของหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นไม่อาจรับแจ้งการเกิดหรือเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเนื่องจากไม่อาจพิสูจน์สถานะการเกิดและสัญชาติ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงบุคคลที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นไม่อาจรับแจ้งการเกิดหรือเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเนื่องจากไม่อาจพิสูจน์สถานะการเกิดและสัญชาติด้วย

(๒) ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎรและเอกสารแสดงตนหรือบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

(๓) ต้องมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่ผู้นั้นยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นเพื่อขอมีสัญชาติไทย

(๔) มีหนังสือรับรองความเป็นคนไร้รากเหง้าที่ออกให้โดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีสถานะเช่นเดียวกับสถานสงเคราะห์หรือนายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตแห่งท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่หรือตามหลักฐานทะเบียนประวัติ เว้นแต่กรณีคนที่ป่วยทางจิตประสาทหรือพิการทางสมองมีอาการเลอะเลือนโดยมีหนังสือรับรองจากแพทย์ของสถานพยาบาลที่ทำการรักษาบุคคลดังกล่าวนั้นเป็นหลักฐาน

(๕) เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง ไม่เคยต้องโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดโดยประมาท หรือหากเคยต้องโทษจำคุก ต้องพ้นโทษมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๖) พูดและฟังภาษาไทยเข้าใจได้ดี ยกเว้นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าเจ็ดปี คนพิการเป็นใบ้ หรือคนที่ป่วยทางจิตประสาทหรือพิการทางสมอง

(๗) มีความจงรักภักดีและเลื่อมใสระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ข้อ ๒ บุคคลตามข้อ ๑ หรือผู้มีส่วนได้เสียสามารถอ้างพยานเอกสาร พยานแวดล้อมกรณี หรือพยานบุคคลเพื่อพิสูจน์คุณสมบัติตามข้อ ๑ ได้ เช่น หลักฐานการรับตัวเด็กของหน่วยงาน ที่รับเด็กไว้อุปการะ หลักฐานการศึกษา เอกสารการสำรวจที่จัดทำโดยส่วนราชการหรือหน่วยงาน ของรัฐ ใบสุทธิพระ หลักฐานการรักษาพยาบาล หนังสือรับรองหรือหลักฐานการร่วมทำกิจกรรม กับทางราชการ รายงานการรับรองของประชาคมหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นต้น

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอมีสัญชาติไทย และการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอ มีสัญชาติไทย ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางประกาศกำหนด โดยให้กำหนดระยะเวลา ดำเนินการแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้ยกเว้นการตรวจสอบคุณสมบัติในเรื่องความประพฤติ การกระทำความผิดทางอาญา และพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง สำหรับเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นผู้พิจารณากลับกรองสถานะและคุณสมบัติของผู้ขอ มีสัญชาติไทยตามประกาศฉบับนี้ เพื่อเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง

ข้อ ๕ ผู้ที่ได้รับการประกาศให้มีสัญชาติไทย ต่อมาภายหลังปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้ง ว่าบุคคลดังกล่าวมีสถานะไม่ถูกต้องหรือขาดคุณสมบัติตามประกาศฉบับนี้ ให้เจ้าพนักงาน หรือนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่ทราบเหตุแห่งพฤติกรรมดังกล่าว รายงานต่ออธิบดี กรมการปกครองโดยด่วนเพื่อดำเนินการเพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้นั้นมีสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสี่

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศฉบับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหา และแก้ไขอุปสรรคเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย